

การศึกษาปัญหาและความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของประชาชนในเขต
เทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา

The Study of Problems and Needs of the Development of Wireless News Broadcasting
Stations of People in Mueang Yang District Municipality Nakhon Ratchasima

ยุภาพร ยอดนครจง* เนตรชนก บัวนาค**

นักศึกษาลัทธิสุตฺตนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*

รองศาสตราจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**

Yupaphon Yodnakhonjong* Netchanok Buanak**

Graduate Student of Master Degree Program in Communication Arts, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

Associate Professor, Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University**

Corresponding Author Email Address: E-mail: yupaphan.amp@gmail.com

(Received : August 6, 2018; Revised : August 24, 2018; Accepted : September 1, 2018)

บทคัดย่อไทย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษา ปัญหาและความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา และเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย โดยการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง จำนวน 400 คน โดยใช้สอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ T-Test และ ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.0 และมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 53.5 (1) ปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สามารถเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสถานที่ที่ตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) รองลงมาด้านวิธีการนำเสนอข่าวสาร (2) ความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย ประชาชนมีความต้องการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการพัฒนาด้านเนื้อหาข่าวสารเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านรูปแบบการจัดรายการ

คำสำคัญ : ปัญหาและความต้องการ, หอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย

Abstract

The research was objected to study 1) the problems and the automatic wireless narrow broadcasting development requirements of people in Muangyang Municipal Area, Muangyang District, Nakhon Ratchasima Province. 2) to compare the development requirements by demographic factors. The samplings were 400 of people living in Muangyang Municipal Area.

Questionnaire was the tool for collecting data. The data was analyzed by using the frequency, percentage, mean and the standard-deviation. The hypothesizes were tested by using T-Test and ANOVA

The results were (1) the problems of the automatic wireless narrow broadcasting were totally at high level. The installation spots of the sub-automatic wireless narrow broadcasting devices were the highest level of problems, followed by the news/message presentation (2) the development requirements were totally at high level. The most requirement was the types of message/news, followed by pattern of broadcasting.

Keywords: Problems and Requirement, Automatic Wireless Narrow Broadcasting.

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่ง ที่สามารถเข้าถึงชุมชนได้และสามารถให้ข้อมูลข่าวสารกับชุมชนได้ กล่าวได้ว่าเป็นสื่อที่ทำให้หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคส่วนอื่นๆ สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชุมชนได้มากที่สุด ด้วยความสำคัญของหอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายเช่นนี้ หอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายจึงถูกบรรจุไว้ในกรอบอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่12) พ.ศ. 2546 ส่วนที่ 3 หน้าที่ของเทศบาล บทที่ 1 เทศบาลตำบลได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลไว้ (รวมกฎหมายท้องถิ่น /2548)

จากการศึกษางานวิจัยพอสามารถสรุปได้ว่า การดำเนินงานหอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายมีปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาด้านผู้ฟังในด้านความต้องการเนื้อหาข่าวสารไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน (ดวงพร คำบุญวัฒน์) (Khamnunwat, 1974) เทศบาลตำบลเมืองยางจึงมีความต้องการพัฒนาการใช้หอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลเมืองยาง มีปัญหาด้านสถานที่ตั้งหอคกระจายข่าว (ตัวลูก) เพราะด้วยบริบทของหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง บ้านแต่ละหลังคาเรือนห่างกันพอสมควรจึงอาจทำให้เสียงจากที่ตั้งหอคกระจายข่าว (ตัวลูก) ได้ยินไม่ถึงทุกหลังคาเรือน และมีปัญหาด้านการนำเสนอข่าวสาร เนื่องจากที่ผ่านมายังไม่เคยสอบถามประชาชนว่าต้องการเนื้อหาข่าวสารประเภทใดบ้างเพื่อให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน เทศบาลตำบลเมืองยางจึงจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาพัฒนาหอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของเทศบาลตำบลเมืองยางต่อไป (นายบุญมี กล่อมใจ นายกเทศมนตรีตำบลเมืองยาง, สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์, 2558) (Klomchai, interview February 10. 2015) ดังนั้นการศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาต่อการพัฒนาหอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย” จะสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหอคกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของเทศบาลตำบลเมืองยางให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและตรงต่อความต้องการของประชาชนมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคมพัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของเทศบาลตำบลเมืองยางอำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา

2.2 เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันจะมีผลต่อความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายต่างกัน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและการสนทนากลุ่ม โดยการกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

4.1.1 ประชากร

ประชาชนที่อยู่อาศัยในตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวน 12 หมู่บ้านโดยมีจำนวน 8,220 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลเมือง) (Municipal Register of Municipalities, 2015)

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ผู้วิจัยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรในพื้นที่ กำหนดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี 1 กลุ่ม คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองยางซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น 8,220 คน จากทั้งหมด 12 หมู่บ้าน จากการคำนวณด้วยสูตร Taro Yamane โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และมีความคลาดเคลื่อนที่ 5% ได้จำนวนตัวอย่าง 400 คน (Sincharu, 2012)

2. การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งง่ายโดยการกำหนดช่วงห่างของหมายเลขหรือช่วงห่างการสุ่มตัวอย่างไว้ด้วยจากการคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (Sincharu, 2012)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่างระหว่างหมายเลข (I)} &= \frac{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}{\text{จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง}} \\ &= \frac{8,220}{2,127} \\ &= 400 \\ &= 5 \end{aligned}$$

∴ เรียงรายชื่อแล้วสุ่ม 1, 6, 10, 16 ไปเรื่อยๆ จนครบ 400 คน

4.2 เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อ 1-3 เป็นแบบสอบถาม โดยในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล อันประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษาและอาชีพ

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย

1. ด้านวิธีการนำเสนอข่าวสาร
2. ด้านสถานที่ตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก)

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย

1. ด้านรูปแบบการจัดรายการ
2. ด้านเนื้อหาข่าวสาร

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนการขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 หมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง เก็บข้อมูล โดยการเดินแจกแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 12 หมู่บ้านตามบ้านเลขที่ จากการกำหนดช่วงห่างของหมายเลขไว้

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล โดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ

4.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์ปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ทำการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบเพื่อที่จะต้องการทราบปัญหาและความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วย ANOVA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษา ปัญหาและความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา และเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย โดยการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง จำนวน 400 คน โดยใช้สอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ ANOVA ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.0 และมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 53.5

5.2 ปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาทางด้าน สามารถเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) มีค่าเฉลี่ย 4.31 รองลงมา ด้านวิธีการนำเสนอข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.72 โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านวิธีการนำเสนอข่าวสาร พบว่าโดยภาพรวมมีปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 โดยประเด็นที่มีปัญหาเป็นอันดับแรกคือ ระดับความดังของการกระจายเสียง มีค่าเฉลี่ย 4.67 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของช่วงเวลานำเสนอข่าวสารของหอกระจายข่าว มีค่าเฉลี่ย 4.50 และจำนวนเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอมีมากเพียงพอแก่ความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.43

ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่มีคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือ การกระจายเสียงมีการรบกวนจากคลื่นสัญญาณเสียง อื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 1.24 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านสถานที่หอตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) พบว่า โดยภาพรวมมีความสำคัญระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.31 โดยประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ จุดกระจายเสียงได้ยินเสียงชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.75 รองลงมาคือ คุณภาพการกระจายเสียงชัดเจน และจำนวนจุดติดตั้งเครื่องรับสัญญาณเสียงเพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 3.88 ตามลำดับ

5.3 ความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 โดยมีความต้องการพัฒนาด้านเนื้อหาข่าวสารเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาคือ ด้านรูปแบบการจัดรายการ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านรูปแบบการจัดรายการ พบว่า โดยภาพรวมมีความต้องการพัฒนามากมีค่าเฉลี่ย 4.00 โดยประเด็นที่มีความต้องการพัฒนา 3 อันดับแรก คือ การใช้ภาษากลางในการจัดรายการ มีค่าเฉลี่ย 4.79 เทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจชวนติดตาม มีค่าเฉลี่ย 4.52 และการพูดคุยและการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมรายการ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ผู้เข้าร่วมรายการ

ด้านเนื้อหาข่าวสาร พบว่า โดยภาพรวมมีความต้องการพัฒนามากมีค่าเฉลี่ย 4.09 โดยประเด็นที่มีความต้องการพัฒนา 3 อันดับแรก คือ ข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนควรได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.88 ข่าวสารโครงการต่างๆ ที่เทศบาลกำลังดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.76 และข่าวสารความรู้เกี่ยวกับด้านการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 4.54 ตามลำดับ

5.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันจะมีผลต่อความต้องการการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1) ประชาชนที่มีเพศและอาชีพต่างกันมีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาล ตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันทั้งทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขต เทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและด้านวิธีการนำเสนอข่าวแตกต่างกัน

3) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขต เทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาด้านสถานที่หอตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) แตกต่างกัน

4) ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

5) ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขต เทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและด้านรูปแบบการจัดรายการแตกต่างกัน

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายด้านสถานที่หอตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะสถานที่ตั้งไม่เอื้ออำนวย ไม่สามารถกระจายเสียงได้ทุกหมู่บ้านอย่างทั่วถึง จึงทำให้มีปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบ็ญจมาภรณ์ กันทะปัน (Kanthapan, 2005) สภาพปัญหาการดำเนินงาน และแนวทางการพัฒนาหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เห็ยะ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการดำเนินงานหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายที่

ประชาชนพบมากที่สุด คือ การฟังยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ระบบสัญญาณไม่ค่อยชัดเจน และการรับฟังข่าวสารจากหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายได้ไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและด้านวิธีการนำเสนอข่าวแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่อยู่ในวัยผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่อยู่บ้านจึงมีโอกาสได้รับฟังข่าวสารจากหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายมากกว่า ส่งผลให้เจอปัญหาจากการรับข่าวสารที่อาจมีวิธีการนำเสนอข่าวที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อและประสบการณ์ในการรับรู้ข่าวสารของผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วังทราย อินทวัน (Inthawan, 2010) ที่กล่าวว่า การเลือกให้ความสนใจ บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับซึ่งสอดคล้องหรือเข้ากันได้กับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้นๆ

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความต้องการการพัฒนาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและด้านรูปแบบการจัดรายการแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาที่พบว่าอายุที่ต่างกันมีปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายแตกต่างกันในด้านวิธีการนำเสนอข่าว ดังนั้นกลุ่มผู้สูงอายุที่พบปัญหาจึงมีความต้องการพัฒนาวิธีการนำเสนอข่าวและรูปแบบการจัดรายการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วังทราย อินทวัน (Inthawan, 2010) ที่กล่าวว่า การเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสาร ตามความสนใจ และความต้องการของตน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูล เพื่อสนองความต้องการของตน

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ด้านสถานที่ติดตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) แตกต่างกัน โดยระดับการศึกษาประถมศึกษามีปัญหามากกว่าระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามีความรู้และสามารถหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จึงทำให้มีปัญหาน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ด้านสถานที่ติดตั้งกระจายข่าว (ตัวลูก) และด้านวิธีการนำเสนอข่าวแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพที่ต่างกันมีแนวคิดและทัศนคติแตกต่างกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วังทราย อินทวัน (Inthawan, 2010) ที่กล่าวว่า การเลือกรับรู้และตีความหมาย อาจมีการเลือกรับรู้และเลือกตีความสารที่ได้รับตามประสบการณ์ของแต่ละคน หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการและแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่าสภาพปัญหาของหอกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายด้านวิธีการนำเสนอข่าวสาร ด้านสถานที่ติดตั้งกระจายข่าว มีความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ในขณะที่ประชาชนมีความต้องการพัฒนารูปแบบการจัดรายการและเนื้อหาข่าวสารในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านสถานที่ติดตั้งกระจายข่าว จากระดับความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ติดตั้งกระจายข่าวของประชาชนที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งเกิดจากปัญหาเกี่ยวกับไม่มีสถานที่ในการติดตั้งหอกระจายข่าวที่เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชน ทำให้ไม่สามารถกระจายเสียงไปได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกครัวเรือน คุณภาพการกระจายเสียงไม่ชัดเจน ดังนั้นควรแก้ปัญหาโดยสรรหาพื้นที่ที่เป็นที่สาธารณะหรือถ้าหากชุมชนไหนไม่มีพื้นที่สาธารณะก็ควรปรับเปลี่ยนเป็นแบบนำลำโพงไปติดตั้งตามเสาไฟฟ้า แทน เพื่อให้เกิดการกระจายเสียงได้อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่

2. รายการที่นำเสนอควรมีความน่าสนใจ โดยเป็นข่าวสารที่มีความเพียงพอและประชาชนได้รับความรู้และสามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ เช่น รายการเกี่ยวกับการทำมาหากิน ข่าวสารด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ เทคโนโลยี การศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับการเตือนภัยใกล้ตัว เป็นต้น และช่วงเวลาที่น่าเสนอข่าวควรมีความเหมาะสมไม่นานเกินไป โดยนำเสนอข่าวสารให้น้อยกว่า 30 นาที และนำเสนอในช่วงเวลาเช้า เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ต้องการให้นำเสนอข่าวสารมากที่สุด

3. รูปแบบการจัดรายการ ควรมีการฝึกอบรมให้แก่ผู้ดำเนินรายการเกี่ยวกับการจัดรายการหรือกระจายข่าวในด้านต่างๆ เช่น เทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจชวนติดตาม รวมถึงควรมีการพัฒนาในรูปแบบการนำเสนอรายการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เช่น นำเสนอข่าวสารโดยใช้วิธีการพูดแทนการอ่านเน้นให้มีการวิเคราะห์ข่าวเพื่อให้ประชาชนเข้าใจมากขึ้นโดยใช้ภาษากลางเป็นหลัก และมีสื่อดแทรกภาษาท้องถิ่น นอกจากนี้ควรมีรูปแบบการจัดรายการที่มีเพลงเข้ามาเกี่ยวข้องและมีการกิจกรรมการเล่นเกมส์เพื่อลุ้นรางวัล โดยประชาชนสามารถเข้าโทรศัพท์เข้ามาร่วมพูดคุยและเล่นเกมได้เพื่อให้ประชาชนเกิดความสนใจมากขึ้น

4. ควรมีรายการนายกเทศบาลพบประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบวิสัยทัศน์ ทราบแนวทางการบริหารเทศบาลตำบลเมืองยาง และทราบแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลเมืองยางในระยะยาวของผู้บริหารท้องถิ่น และในขณะเดียวกันก็ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสซักถามปัญหาที่สงสัยผ่านทางโทรศัพท์ หรือจดหมายแล้วให้ผู้บริหารของตำบลเป็นผู้ตอบข้อสงสัย

5. ควรมีการประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการข่าวอย่างสม่ำเสมอเพื่อได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของหรือกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้ที่ที่เกิดขึ้น และร่วมกันหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาหรือกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สายอย่างต่อเนื่อง

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อหรือกระจายข่าวอัตโนมัติไร้สายของเทศบาลตำบลเมืองยางหลังจากการพัฒนา ผลการศึกษาที่ได้จะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองยาง นำไปปรับปรุงรูปแบบและวิธีการนำเสนอข่าวสารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับฟังให้มากที่สุด

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง โดยสัมภาษณ์เจาะลึกจากประชาชนในเขต พื้นที่เทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา โดยตรง จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ โดยควรใช้คำถามที่สัมภาษณ์ในเชิงเจาะลึกถึงข้อคิดเห็น ปัญหาต่างๆ แนวทางที่เป็นที่ต้องการอันแท้จริง สำหรับการพัฒนาหรือกระจายข่าวอัตโนมัติแบบไร้สาย ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมาต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

- Buaphian, P. (2002). *Khumue - Khosop Parinyatho Nithet Sat Warasansat Lae Suesanmuanchon* (4thed.). Bangkok: Sky Books.
- Inthawan, W. (2010). *Lifestyle and Behavior of Social Networking of Working People in Bangkok*. Bangkok: Krirk University, Research and Product Development Center.
- Kanthapan, B. (2005). *Saphap Panha Kan Damnoenngan Lae Thangkan Phatthana Ho Krachai Khao Attanomat Baep Rai Sai, Mae Hia Sub District Chiang Mai District, Chiang Mai Province*(Master's Thesis), Graduate School, Maejo University. Chiang Mai.
- Khamnunwat, D. & other. (2004). *Kan Damnoenngan Ho Krachai Khaosan Thi Sanongtop Khwamtongkan Khong Chumchon Yang Yangyuen*. Bangkok: Reserch Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University.

- Khongthon. (2011). Kan Suesan Phuea Phatthana Thongthin. Nakhon Ratchasima : Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.
- Klomchai, B. Mayor of Muang Yang District. *Interview*. February 10, 2015.
- Local Law and Regulations Division. (2011). *Kotmai Rabiap Kiaokap Kan Patibatngan Khong Thetsaban Lae Ongkan Borihan Suan Changwat Pracham Pi BE 2553-2554*. Bangkok: Legal regulation Department of Local Administration.
- Muang Yang Municipality. (2015). *Population statistics*. Samnak Thabian Thongthin Thetsaban Tambon Nakhon Ratchasima : Local Registration Office, Mueang Yang District.
- Sincharu, T. (2012). *Research and analysis of data from SPSS and AMOS*. Bangkok. Samnak Phim Bitsinet A Aen Di.